

BIJLAGE

Les 8: Spreekwoorden met klok

VERHALEN EN SPREEKWOORDEN

Eind van het verhaal deel 2

'Komen jullie eten?' Het is Adam's vader. De kinderen worden wakker. Ze liggen op de grond in de huiskamer, tussen de legoblokjes in hun legostad. Verbaasd kijken Adam en Amy elkaar aan. Wat is er gebeurd?

Dan kijken ze naar de grote toren die ze aan het bouwen waren. Het is net of ze daar, heel zachtjes, de klok horen kleppen...

Iets overal bekendmaken

Het verhaal gaat verder:

Amy en Adam staan op. 'Wat is er gebeurd?' zegt Amy zachtjes.

'Er was brand,' zegt Adam, en hij rilt even als hij er weer aan denkt.

'Wat een herrie was het,' zegt Amy. 'En dat varken.'

'Ik vond het wel een beetje eng,' zegt Adam. 'Maar ook wel...'

'Ook wel spannend!', zegt Amy. 'Superspannend!'

'Zullen we het aan mijn vader en moeder vertellen?', vraagt Adam. 'En morgen, op school! Als de anderen dit horen! We hebben een verhaal man, een superverhaal!'

Amy draait zich met een ruk om en kijkt Adam strak aan. 'Nee joh!' zegt ze. 'Dat moet je niet...'

Alarm slaan

Amy en Adam zitten in de klas. Ze zitten altijd gezellig naast elkaar. De dag is bijna afgelopen.

'Het huiswerk voor morgen...' begint de juf.

'Oneeeee,' kreunt Lieke, die achter Adam en Amy zit. 'Juhuff... we hebben al zo veel te doen! We moeten ook nog met de kinderpostzegels lopen... en we hebben nog de speciale opdracht van Nederlands van vorige week, weet je nog? We kunnen echt niet nog meer doen! Het is te veel! Ik heb geen eens meer tijd om te eten! Of te slapen! Als je nou nog meer huiswerk geeft dan word ik overspannen!'

Adam giechelt en geeft Amy een stomp. Hij zegt: 'Lieke'

VERVOLG BIJLAGE

Les 8: Spreekwoorden met klok

Hij heeft een heel luide stem

De klas van Adam en Amy krijgt één keer in de week zangles van een speciale meester. De meester kan heel veel instrumenten bespelen en hij heeft altijd een gitaar bij zich. Het is superleuk om les van meester Job te krijgen. Hij speelt liedjes op de gitaar en de kinderen zingen mee. 'Vandaag heb ik een speciale song voor jullie,' zegt meester Job deze woensdag. 'Ik zal hem eerst een keer voor jullie zingen. En daarna gaan we samen de woorden en de melodie oefenen. En straks, aan het eind van de les, kunnen jullie allemaal deze prachtige song zingen!' Meester Job tokkelt een beetje op zijn gitaar. De kinderen gaan er eens goed voor zitten. 'Op een mooie lentedag...' Begint meester Job. Sowiee, hij zingt wel hard vandaag. 'Zag ik de mooie verenpracht...' gaat hij luidkeels verder. Amy en Adam kijken elkaar aan. 'Van een mooie vóóóóógel!' galmt meester Job. Adam begint te proesten. 'Een vóógel in de mooie lenteluuuuucht!!!' brult meester Job. Amy kan haar lachen bijna niet meer houden. Ze zegt: 'Sowiee, meester Job...'

Hij weet er het fijne niet van

Het is maandagmiddag. De ene helft van de klas is al een hele tijd bezig met het bouwen van een toren. Het is moeilijk, en Adam vindt het een beetje saai. Hij zit liever te tekenen, dan torens te bouwen. Hij wilde een klokje maken, maar de juf zei dat hij een toren moest bouwen. Amy mocht lekker tekenen. Zeker omdat zij een meisje is. En hij moet bouwen zeker, omdat hij een jongen is! Adam is boos en daarom heeft hij niet goed opgelet toen de juf uitlegde waar je op moet letten als je een toren bouwt. Nu is hij heel druk bezig met de Knex. Maar het lukt niet goed. Zijn toren valt steeds om. Adam kreunt van woede. Daar heb je de juf al. 'Gaaf het niet, Adam?' vraagt ze. 'Dat stomme ding valt steeds om,' zegt Adam. 'Stomme Knex.' 'Dat is niet de schuld van de Knex,' zegt de juf. 'Wat heb ik verteld over waar je op moet letten?' Adam zucht. Weet hij veel. 'Nou?', vraagt de juf. 'Nou eh, dat de bovenkant breder moet zijn dan de onderkant of zoiets,' zegt Adam. Amy, aan de andere kant van de klas, hoort het. 'Haha,' zegt ze. 'Adam...'

VERVOLG BIJLAGE

Les 8: Spreekwoorden met klok

Dat klinkt heel mooi

Amy en Adam hebben een project gedaan over klokken. Vandaag is de laatste dag. Alle kinderen hebben gedichten over klokken geschreven.

'Wie wil zijn gedicht voorlezen?', vraag de juf.

'Ik!' gilt Adam. Hij heeft een superprachtig gedicht geschreven.

'Kom maar voor de klas,' zegt de juf.

Adam gaat voor de klas staan. Hij heeft zijn blaadje niet meegenomen, want hij kent het gedicht uit zijn hoofd. Hij legt één hand op zijn borst en de andere hand spreidt hij uit. Zo blijft hij staan, terwijl hij met luide stem zijn gedicht voordraagt.

De klok die kleppert

De klok die luidt

De klok die klinkt

Het lijkt of hij zingt!

Hij hangt in de toren

En klinkt in mijn oren

Ik zie hem niet

Maar ik hoor zijn lied!

'Sowee!' roept Amy door de klas. 'Dat